

dragender, som i Øjeblikket henstaar uafgjort, maa nogle antages at kunne bevilges, men af de saaledes bevilgede yderligere Laan kan kun ganske enkelte antages at ville komme til Udbetaling inden Finansaarets Udløb.

Naar et saa forholdsvis ringe Antal af de indkomne Ansøgninger har kunnet bevilges, skyldes det i en ret væsentlig Grad den i Lovens § 1 indeholdte Bestemmelse om, at der ved Ydelsen af Laan skal tages Hensyn til, at der ikke paaføres bestaaende indenlandske Virksomheder en usund Konkurrence. Denne Bestemmelse maa vel antages i stigende Grad at virke hæmmende ved Uddelingen af Laan, men der fremkommer dog stadig Ansøgninger, som det vil være ønskeligt at kunne imøde-

komme — man skal i saa Henseende pege paa Ansøgninger om Støtte til Industrivirksomheder, der ikke hidtil har været drevet her i Landet, Støtte til Saneringsbestræbelser indenfor bestemt afgrænsede Industriegrene, yderligere Støtte til Virksomheder, der allerede har modtaget Laan, og lignende.

Under Hensyntagen til det ovenfor anførte, har man anset det for ønskeligt, at Loven ændres, saaledes at det bevilgede Beløb af 4 Mill. Kr., i Overensstemmelse med det, der har været Hensigten med Loven, stilles til Raadighed til Udlaan efter de i Loven indeholdte Regler i et Tidsrum af 2 Finansaar, nemlig Finansaarene 1928—29 og 1929—30.